

[Kirsten Jacobsen]

igennem her i salen, forholder jeg mig til virkelighedens verden, og derfor siger jeg, at det næstbedste må være, at de, der skal betale regningen, også bestemmer, hvor stor den kan blive.

Det handler ikke om en eller anden underlig fusion imellem Unibank og Nykredit, nej, det handler om, hvilken besked Socialdemokratiet sammen med et flertal herinde giver boligministeren; derefter haver han sig nemlig at rette.

Formanden:

Vi vender os til ordførerrækken.

Sonja Albrink (CD):

Ændringen af realkreditloven, som vi har til første behandling i dag, har et godt sigte, nemlig at skabe øget konkurrence på realkreditområdet. Ligeledes mener vi, den interne revision har et godt sigte. Lovforslaget åbner med den ny adgang til at skifte realkreditinstitut mulighed for låntagerne og forbrugerne til at vælge mellem realkreditinstitutterne, hvilket er et godt incitament.

Centrum-Demokraterne har dog et par spørgsmål, som vi ønsker uddybet. Det ene er, om låntagerne ikke bør have mulighed for at vælge mellem forskellige långivere på ejendomsfinansieringsmarkedet, hvis sigtet med lovforslaget fuldt ud skal tilgodeses. Lovforslaget giver ikke adgang til at udskifte lån, optaget i pengeinstitutter mod udstedelse af ejerpantebrev, med et billigere realkreditlån, uden at der udløses stempelafgift. Tilsvarende gælder for udskiftning af pensionskasselån.

Det sidste spørgsmål, jeg ønsker uddybet, er den interne revision, som flere ordførere har været inde på – det er det, vi omtaler som kreditvurderingskorpset.

Centrum-Demokraterne håber, at vi kan få et godt og grundigt udvalgsarbejde, som belyser disse problemer.

Jørgen Estrup (RV):

Efter at fru Kirsten Jacobsen har gennemgået realkreditens nyere historie, kan vi andre jo slippe lidt billigere med en henvisning. Der er ingen tvivl om, at det, der er sket i det sidste halve år, også har nødvendiggjort nogle ændringer, og derfor vil jeg indledningsvis sige, at vi fra radikal side har stor sympati for lovforslaget. Vi har ikke mindst sympati for, at der ska-

bes mere konkurrence mellem kreditinstitutterne, og vi har også sympati for, at der på nogle punkter strammes ganske væsentligt op.

Men spørgsmålet er – og det synes jeg er rimeligt at tage op her ved første behandling – om man har fundet den rigtige form. Når jeg læser lovforslagets bemærkninger om den interne revision, så må jeg sige, at jeg har svært ved at se, at det, man har med at gøre her, er en gående, dvs. faktisk fungerende, finansiel erhvervsvirksomhed; det minder mere om et kontor i Boligministeriet, der skal styres. Og det synes jeg ikke er nogen god idé, det har faktisk al mulig udsigt til at føre til bureaukrati og i praksis at være for dyrt og uadministrerbart.

Derfor skal vi have kigget meget godt efter i sømmene, at det ikke er en Storm P.-maskine, vi får bygget op, men at det faktisk er noget, der tager fat på de problemer, vi har konstateret i den forløbne tid. Jeg tror, vi skal finde andre mekanismer end at ansætte et uafhængigt vurderingskorps; det må være muligt igennem stikprøvekontrol og på anden måde, hvor man ikke tager ansvaret fra realkreditinstitutterne, men giver dem en vejledning og en hjælp til at styre virksomheden, at få opbygget noget, som sikrer låntagerne og offentligheden den fornødne garanti.

Dernæst vil jeg godt sige, at jeg deler det synspunkt, at vi skal have gjort noget ved demokratiet i realkreditinstitutterne. Vi har haft en lang debat, og der er ikke nogen grund til at gå yderligere i dybden, men jeg synes, vi skal bruge udvalgsarbejdet til at se, om der ikke er mulighed for at finde nogle minimumsgarantier, som sikrer, at der faktisk i de realkreditinstitutter, vi har som foreninger, er den nødvendige garanti for demokrati.

Lad mig blot som det sidste føje til, at jeg er enig med hr. Jørn Pedersen, der bad om en redegørelse for, hvilke erfaringer man egentlig har med 50-årige lån i det private udlejningsbyggeri. Inden vi blot udskyder revisionen og dermed forlænger ordningen, bør vi også vide, hvad det egentlig er, vi har indskibet os i, og derfor vil det i hvert fald være en forudsætning, at en sådan analyse faktisk giver grund til forlængelse, for at vi kan give tilslutning til den udskydelse.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):